

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ αριθ. 7/2002**του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση των ιδιαίτερων μέτρων που αφορούν την οριστική λήξη των καθηκόντων μόνιμων υπαλλήλων καθώς και έκτακτων υπαλλήλων των πολιτικών ομάδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**

(2002/C 236/03)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 20 Μαρτίου 2002, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση των ιδιαίτερων μέτρων που αφορούν την οριστική λήξη των καθηκόντων μόνιμων υπαλλήλων καθώς και έκτακτων υπαλλήλων των πολιτικών ομάδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1).

Το Συμβούλιο, με επιστολή του που περιήλθε στο Συνέδριο στις 11 Απριλίου 2002, ζήτησε από το Συνέδριο να διατυπώσει τη γνώμη του σχετικά με αυτή την πρόταση.

Στόχος της πρότασης είναι η έγκριση μέτρου εξόδου από την υπηρεσία, μεταξύ των ετών 2002 και 2004, για 100 μόνιμους υπαλλήλους του Κοινοβουλίου και για 24 έκτακτους υπαλλήλους των πολιτικών ομάδων, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάγκη ανανέωσης των επαγγελματικών προσόντων.

Το Συνέδριο εξέτασε την πρόταση και εξέδωσε την παρούσα γνωμοδότηση βάσει των κατωτέρω στοιχείων:

1. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της πρότασης, η εφαρμογή του μέτρου εξόδου από την υπηρεσία για 100 μόνιμους και 24 έκτακτους υπαλλήλους, θα καθιστούσε δυνατή την πρόσληψη 47 νέων μόνιμων και 11 νέων έκτακτων υπαλλήλων, χωρίς επιπτώσεις στον προϋπολογισμό, εφόσον το κόστος της πρόσληψης θα αντισταθμιστεί από την εξοικονόμηση των πόρων που θα συνεπαχθεί το μέτρο. Δεν παρέχεται καμία ένδειξη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο προσδιορίστηκαν τα αριθμητικά στοιχεία των 100 μόνιμων και των 24 έκτακτων υπαλλήλων.

2. Σύμφωνα με την πρόταση, το μέτρο εξόδου από την υπηρεσία αφορά μόνιμους και έκτακτους υπαλλήλους που συμπλήρωσαν το 55ο έτος της ηλικίας και 15 τουλάχιστον έτη υπηρεσίας. Η πρόταση προβλέπει αποζημίωση οριστικής λήξης των καθηκόντων που αντιστοιχεί, κατά μέσο όρο, στο 62,5 % του βασικού μισθού.

3. Στην ετήσια εξοικονόμηση πόρων και τα έξοδα που παρατίθενται στο δημοσιονομικό δελτίο που είναι προσαρτημένο στην πρόταση, συνοψίζονται, τόσο για τους «αποχωρούντες» όσο και για τους «εισερχόμενους», τα κύρια μισθολογικά έξοδα και έσοδα που καταλογίζονται στον προϋπολογισμό κάθε χρόνο.

(1) COM (2002) 136 τελικό, της 20ής Μαρτίου 2002.

4. Οι υπολογισμοί πραγματοποιήθηκαν εφαρμόζοντας τις ίδιες μεθόδους που εφαρμόστηκαν για την πρόταση που αφορά τους υπαλλήλους της Επιτροπής. Το Συνέδριο θεωρεί ότι ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται ο άμεσος αντίκτυπος στον προϋπολογισμό είναι, στην ουσία, εύλογος. Ωστόσο, φαίνεται ότι δεν έχει ληφθεί υπόψη η αύξηση στο μέλλον των εξόδων για συνταξιοδοτικά δικαιώματα λόγω του διορισμού νέων υπαλλήλων.

5. Η εξοικονόμηση πόρων του προϋπολογισμού θα επιτευχθεί με τη μη πλήρωση ορισμένων από τις θέσεις που θα ελευθερωθούν με τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, καθώς και με την πρόσληψη, για τις υπόλοιπες θέσεις, μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων σε χαμηλότερες βαθμίδες σταδιοδρομίας και με χαμηλότερο επίπεδο αποδοχών. Στην πρόταση δεν διευκρινίζεται ποιοι μηχανισμοί του προϋπολογισμού θα εφαρμοστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί μακροχρονίως η περιφρούρηση της εξοικονόμησης πόρων.

6. Οι έκτακτοι υπάλληλοι προσλαμβάνονται με συμβάσεις ορισμένου ή αορίστου χρόνου, οι οποίες μπορούν να καταγγελθούν κατά το πέρας της περιόδου προειδοποίησης. Η σύμβαση έκτακτου υπαλλήλου δεν του εξασφαλίζει το δικαίωμα απασχόλησης μέχρι την ηλικία της συνταξιοδότησης. Στο προοίμιο του προτεινόμενου κανονισμού δεν διευκρινίζεται ο λόγος για τον οποίο δεν καταγγέλλονται οι συμβάσεις των έκτακτων υπαλλήλων τα προσόντα των οποίων θεωρείται ότι δεν ανταποκρίνονται στα προς εκτέλεση καθήκοντα.

7. Το προτεινόμενο μέτρο εξόδου από την υπηρεσία (στην πραγματικότητα, μέτρο πρόωρης συνταξιοδότησης) φαίνεται ότι αντιβαίνει στο στόχο της πολιτικής σχετικά με την απασχόληση, που προτάθηκε από την Επιτροπή και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο (2), ο οποίος αφορά την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένων (ηλικίας από 55 έως 64 ετών). Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στη σύνοδό του της 15ης και 16ης Μαρτίου 2002 στη Βαρκελώνη, επιβεβαίωσε αυτό το στόχο και συνέστησε να αυξηθούν οι ευκαιρίες προκειμένου οι μεγαλύτερης ηλικίας εργαζόμενοι να παραμένουν στην αγορά εργασίας, για παράδειγμα, μέσω δυνατοτήτων ευέλικτης και βαθμιαίας συνταξιοδότησης.

(2) Απόφαση του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές των κρατών μελών για την απασχόληση το 2002 (2002/177/ΕΚ) και σύσταση του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών των κρατών μελών για την απασχόληση (2002/178/ΕΚ), που δημοσιεύθηκαν στην ΕΕ L 60 της 1.3.2002.

8. Σύμφωνα με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου του προτεινόμενου κανονισμού «τα προσόντα ορισμένων υπαλλήλων (...), ιδιαίτερα μεταξύ αυτών με τη μεγαλύτερη αρχαιότητα, φαίνεται να απέχουν κατά πολύ από τα προς ανάληψη καθήκοντα». Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα εν λόγω άτομα πρέπει να τύχουν του μέτρου πρόωρης συνταξιοδότησης. Η ομάδα-στόχος των 100 υπαλλήλων απαρτίζεται από ανώτερους υπαλλήλους βαθμού A 3/LA 3 (προϊστάμενος τμήματος, στον οποίο ανατίθενται κατά κανόνα διευθυντικά καθήκοντα), από ανώτερους υπαλλήλους βαθμού A 4/LA 4 και από υπαλλήλους των κατηγοριών B, C και D που έχουν φθάσει στον υψηλότερο βαθμό της κατηγορίας τους. Αυτό καταδεικνύει ότι απαιτείται βελτίωση της πολιτικής σχετικά με τη διαχείριση του προσωπικού.

9. Αποζημίωση που θα αντιστοιχεί στο 62,5 % του βασικού μισθού θα πρέπει ενδεχομένως, σε ορισμένες περιπτώσεις, να επιτρέπει την εξασφάλιση αρκετά υψηλού βιοτικού επιπέδου. Εξάλλου, ο δικαιούχος αποζημίωσης οριστικής λήξης των καθηκόντων θα είναι ελεύθερος να αναλάβει νέα απασχόληση, προκειμένου να καλύπτει την απώλεια μέρους του βασικού μισθού. Αυτό θα καθιστούσε την αποζημίωση οριστικής λήξης των καθηκόντων ελκυστική για τους ιδιαίτερα αποδοτικούς υπαλλήλους.

10. Οι στόχοι του μέτρου δεν θα επιτυγχάνονταν εάν αυτό εφαρμοζόταν επίσης στους ιδιαίτερα αποδοτικούς υπαλλήλους που θα προσελκύνονταν από τους παρεχόμενους χρηματοοικονομικούς όρους. Το Συνέδριο επισημαίνει το γεγονός ότι δεν έχουν καθοριστεί κατάλληλα και σαφή κριτήρια επιλογής.

11. Η εφαρμογή του μέτρου θα πρέπει να εξασφαλίζει τη δίκαιη μεταχείριση του προσωπικού που μπορεί να αναπροσαρμόζει τις δεξιότητές του στα σύγχρονα δεδομένα.

12. Στο πλαίσιο των θεωρήσεων σχετικά με την ευέλικτη συνταξιοδότηση, ο κ. Jan O. Karlsson, τέως Πρόεδρος του Συνεδρίου, επισήμια στην επιστολή του της 10ης Σεπτεμβρίου 2001 προς τον κ. Neil Kinnock, αντιπρόεδρο της Επιτροπής, ότι θα ήταν πρόσφορη η θέσπιση ενός δίκαιου συστήματος συνταξιοδότησης, χαρακτηριζόμενου από διαφάνεια, που να παρέχει επαρκή κίνητρα για πρόωρη συνταξιοδότηση. Θεωρήθηκε ότι το παρόν σύστημα συνταξιοδότησης στερούνταν ευελιξίας και έχετε σε μειονεκτική θέση όσους επιθυμούσαν να αποχωρήσουν από την υπηρεσία προτού συμπληρώσουν το 60ό έτος. Στην ίδια επιστολή αναφερόταν επίσης ότι «πράγματι, η εθελουσία έξοδος δεν αποτελεί μόνο δαπανηρό αλλά και άδικο μέτρο, εφόσον παρέχονται οικονομικές αντισταθμίσεις ανεξάρτητα από τον αριθμό των ετών υπηρεσίας. Σύστημα του είδους αυτού θα πρέπει να εφαρμόζεται ως έσχατο μέσο (π.χ. σε περίπτωση σημαντικής αναδιοργάνωσης των οργάνων), επίσης δεν θα πρέπει να εξετάζεται η εφαρμογή, με πρωτοβουλία του οργάνου, οικονομικότερων και δικαιότερων συστημάτων, όπως είναι η εφαρμογή ενός ελκυστικού συστήματος πρόωρης συνταξιοδότησης (δηλαδή χωρίς την εφαρμογή συντελεστή μείωσης)».

13. Το Συνέδριο, γνωρίζοντας ότι είναι αναγκαίο να υπάρχει ένα κατάλληλο σύστημα παρακολούθησης των ανθρώπινων πόρων, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αναγκαία και τακτική ανανέωση του προσωπικού, επισημαίνει ότι η πρόταση που περιλαμβάνονταν στο σχέδιο μεταρρύθμισης του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ⁽¹⁾, η οποία συνίστατο στη διευκόλυνση των όρων εξόδου από την υπηρεσία μετά την ηλικία των 55 ετών, θα ανταποκρινόταν καλύτερα στις απαιτήσεις σχετικά με την ευελιξία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, με χαμηλότερο κόστος για τον προϋπολογισμό ⁽²⁾. Η εφαρμογή του προαναφερθέντος μέτρου είναι πιθανό να μειώσει στο μέλλον την προσφυγή στις διαδικασίες πρόωρης συνταξιοδότησης.

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και, ιδίως, το άρθρο 283,

την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 2002 ⁽³⁾,

το αίτημα του Συμβουλίου για γνωμοδότηση του Συνεδρίου σχετικά με αυτή την πρόταση, το οποίο περιήλθε στο Συνέδριο στις 11 Απριλίου 2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ:

1. Η αύξηση στο μέλλον των εξόδων σχετικά με τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, λόγω του διορισμού νέων υπαλλήλων, φαίνεται ότι δεν έχει ληφθεί υπόψη.

2. Στην πρόταση πρέπει να προσδιοριστεί ποιοι δημοσιονομικοί μηχανισμοί θα εφαρμοστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί η πραγματική περιφρούρηση μακροχρόνως της εξοικονόμησης πόρων.

3. Στο προοίμιο του προτεινόμενου κανονισμού θα πρέπει να επεξηγείται η συνέπεια του μέτρου με το στόχο της ευρωπαϊκής

⁽¹⁾ Έγγραφο COM (2002) 213 τελικό.

⁽²⁾ Αυτή η δυνατότητα, την οποία το Συνέδριο υποστήριξε κατά τη διάρκεια όλων των συζητήσεων για το σχέδιο διοικητικής μεταρρύθμισης, προβλέπεται μόνον «προς το συμφέρον της υπηρεσίας, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και διαφανών διαδικασιών». Δεν περιλαμβάνει καμία «κατ' αποκοπή αποζημίωση», έχει όμως μόνο ως στόχο τη μείωση, ακόμη δε σε ορισμένες περιπτώσεις, την κατάργηση των διορθωτικών συντελεστών που προβλέπονται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης.

⁽³⁾ COM (2002) 136 τελικό, της 20ής Μαρτίου 2002.

πολιτικής για την απασχόληση, που συνίσταται στην αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένων μέσω δυνατοτήτων ευέλικτης και βαθμιαίας συνταξιοδότησης.

4. Το Συνέδριο επισημαίνει το γεγονός ότι δεν έχουν καθοριστεί κατάλληλα και σαφή κριτήρια επιλογής.

5. Η εφαρμογή του μέτρου πρέπει να εξασφαλίζει τη δίκαιη μεταχείριση του προσωπικού που μπορεί να αναπροσαρμόζει τις δεξιότητές του στα σύγχρονα δεδομένα.

6. Στο προοίμιο του προτεινόμενου κανονισμού πρέπει να διευκρινιστεί για ποιο λόγο το μέτρο πρέπει να εφαρμοστεί σε έκτακτους υπαλλήλους, οι συμβάσεις των οποίων θα μπορούσαν απλώς να είχαν καταγγελθεί.

7. Το Συνέδριο είναι της γνώμης ότι ένα σύστημα πρόωρης συνταξιοδότησης, όπως το προτεινόμενο, πρέπει να αποτελεί μόνο συγκεκριμένη λύση. Στο μέλλον, η προσοχή πρέπει να εστιαστεί στη βελτίωση της πολιτικής εξέλιξης του προσωπικού.

Η παρούσα γνωμοδότηση εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Λουξεμβούργο, κατά τη συνεδρίασή του της 17ης και 18ης Ιουλίου 2002.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο

Juan Manuel FABRA VALLÉS

Πρόεδρος
